

13-08-2026

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

บัปดาตา

มธุบัน

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน บาบ๋าได้มาเพื่อปลุกโชคของลูก ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์เท่านั้นที่โชคของลูกจะถูกปลุกให้ตื่นขึ้น

คำถาม: อะไรคือข้อบ่งชี้ของลูกผู้ที่โชคของเขาถูกปลุกให้ตื่นขึ้นมา ?

คำตอบ: 1) พวกเขากลายเป็นเทพแห่งความสุข พวกเขาประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัดและทำให้ทุกคนมีความสุข พวกเขาไม่มีวันสร้างความทุกข์ให้แก่ใคร พวกเขาคือลูกๆ ของไวยาส สุขเทพ ผู้ประทานความสุขที่แท้จริง
2) พวกเขาสละทั้งกิเลสทั้งห้าและเรียกได้ว่าเป็นราชาโยคีที่แท้จริง ราชฤๅษี
3) สภาพของพวกเขาสม่ำเสมอและมั่นคง พวกเขาไม่เคยร้องไห้เกี่ยวกับสิ่งใด พวกเขาเรียกได้ว่าเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น

เพลง: โชคของนินได้ถูกปลุกขึ้นมาแล้ว

โอม ซานติ เมื่อลูกได้ยินเพลงบรรทัดนี้ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานควรที่จะมีขนลุก เป็นเพลงธรรมดาแต่ไม่มีใครรู้ความหมายของเพลงนั้น เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายความหมายของเพลงและคัมภีร์เหล่านั้นแก่ลูก ลูกๆ ที่สุดแสนหวานก็รู้เช่นกันว่าในยุคเหล็กโชคของทุกคนนั้นหลับใหล ในยุคทองโชคของพวกเขาถูกปลุกให้ตื่น เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ปลุกโชคที่หลับใหลของลูก ให้คำแนะนำและหนทางในการดำเนินชีวิตและสร้างโชคของลูก ท่านหนึ่งที่นี่และปลุกโชคของลูกๆ ทันทีที่ลูกถือกำเนิดมาโชคของเขานั้นก็ถูกปลุกให้ตื่นขึ้น ทันทีที่เด็กเกิดมาเขาก็ตระหนักรู้ว่าเขาเป็นทายาท ในความเป็นจริงนี่คือประเด็นที่ไร้ขีดจำกัด ลูกๆ รู้ว่าโชคของลูกนั้นตื่นขึ้นแล้วและก็หลับใหลทุกวงจร เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์โชคของลูกก็จะตื่นขึ้น กล่าวกันว่า: อาศรมของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ คำว่า ‘อาศรม’ หมายถึงสิ่งที่บริสุทธิ์ มีอาศรมของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ และในทางตรงกันข้ามก็มีศาสนาที่ไม่บริสุทธิ์ ซึ่งจะไม่เรียกว่าอาศรม ทุกคนทำตามหนทางของการครองเรือน แม้กระทั่งสัตว์ก็มีสิ่งนั้น ทุกคนสร้างลูกๆ แม้กระทั่งสัตว์ก็กล่าวได้ว่ามีหนทางของการครองเรือน ขณะนี้ลูกๆ รู้ว่าในยุคทองลูกเป็นเทพที่เป็นของอาศรมของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ ได้มีการร้องเพลงสรรเสริญของพวกเขาไว้ “...เติมไปด้วยทุกคุณธรรม...” ลูกเองก็เคยร้องเพลงนี้เช่นกัน ขณะนี้ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพอีกครั้ง มีศาสนาเทพ บราห์มา วิษณุ และชางกาก็เรียกว่าเทพเช่นกัน “ขอคารวะต่อเทพบราห์มา ขอคารวะต่อเทพวิษณุ” อย่างไรก็ตาม สำหรับชีวาพวกเขาพูดว่า: “ขอคารวะต่อชีวาดวงวิญญาณสูงสุด!” มีความแตกต่าง! ชีวาและชางก้าไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นหนึ่งเดียวกันและเหมือนกันได้ ลูกมีสติปัญญาเป็นหินและขณะนี้กำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งดั่งาม เทพไม่เรียกว่าผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน ตามแผนของละครเมื่อกลายเป็นอาณาจักรของราวันอีกครั้ง พวกเขาจะต้องลงบันไดมา พวกเขาต้องเปลี่ยนจากผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งดั่งามเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ลูกฉลาดที่สุด ท่านทำให้สติปัญญาของลูกสูงส่ง ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง มีวัดของพระเจ้าเป็นเจ้าแห่งความสูงส่ง ด้วยเช่นกัน ชุมชุมเกิดขึ้นที่นั่น แต่ไม่มีใครรู้ว่าใครคือพระเจ้าแห่งความสูงส่ง ในความเป็นจริงเพียงพ่อเท่านั้นที่ทำให้ลูกสูงส่ง ท่านเป็นสติปัญญาของผู้ที่ชาญฉลาดรอบรู้ นี่เป็นการหล่อเลี้ยงสำหรับสติปัญญาของลูกๆ สติปัญญาเปลี่ยนไปอย่างมากมาย กล่าวกันว่า “ห้ามมองดูสิ่งที่เลวร้าย...” สิ่งนี้ไม่ได้หมายถึงสิ่ง เป็นมนุษย์ที่กลายเป็นเช่นลิง เอบ(ลิงไม่มีหาง)เปรียบได้กับมนุษย์ สิ่งนี้เรียกว่าปาหนาม พวกเขาเฝ้าแต่สร้างความทุกข์ให้แก่กันและกัน ขณะนี้ลูกๆ ได้รับอาหารบำรุงสำหรับสติปัญญาของลูก พ่อที่ไร้ขีดจำกัดกำลังให้อาหารบำรุงกำลังแก่ลูก นี่คือการฝึกศึกษา ซึ่งเรียกอีกอย่างว่าน้ำทิพย์แห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ไม่ใช่เรื่องของน้ำ ฯลฯ

ทุกวันนี้พวกเขาเรียกหลายสิ่งหลายอย่างว่าน้ำทิพย์ พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่าน้ำของแม่น้ำคงคาคือน้ำทิพย์ พวกเขาล้างเท้าของรูปบูชาของเทพแล้วดื่มมันนั้น พวกเขาเก็บน้ำนั้นไว้ พวกเขาจินตนาการว่าเป็นหยดน้ำทิพย์ พิเศษ พวกเขาไม่ได้บอกผู้ที่รับหยดน้ำนั้นว่าสิ่งนั้นจะทำให้พวกเขาบริสุทธิ์จากไมบริสุทธิ์ พวกเขาเรียก น้ำของแม่น้ำคงคาว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาพูดว่าเมื่อใครตาย เขาควรจะมีน้ำของแม่น้ำคงคาอยู่ในปากของเขา พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าอรุณไต้ยงธนูและแม่น้ำคงคาก็ปรากฏออกมาจากจุดที่ธนูนั้น ตกลงบนพื้นดิน จากนั้นเขาก็ให้น้ำทิพย์แก่ใครบางคนดื่ม ลูกๆ ไม่ได้ยงธนูใดๆเลย มีหมู่บ้านที่พวกเขา ต่อสู้ด้วยการใช้ธนูและลูกธนู พวกเขาพูดว่าหัวหน้าของสถานที่นั้นเป็นอวตารของพระเจ้า พ่อพูดว่า: พวกเขาทั้งหมดนั้นคือบุตรของหนทางของการกราบไหว้บูชา สัตว์ที่แท้จริงมีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น ผู้ ประทานการหลุดพ้นคือหนึ่งเดียวเท่านั้น และท่านหาทุกคนกลับบ้านไปกับท่าน ไม่มีใครนอกจากพ่อที่ สามารถพาลูกกลับบ้านได้ ไม่ใช่แม้กระทั่งเรื่องของการหลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์ม การละเล่นนี้ถูก กำหนดไว้แล้วและยังคงดำเนินต่อไปในวงจรที่คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ ขณะนี้ลูกรู้ว่าประวัติศาสตร์ และภูมิศาสตร์โลกซ้ำรอยอย่างไร มนุษย์นั้นคือดวงวิญญาณไม่รู้จักพ่อของพวกเขา ผู้สร้าง ผู้ที่ซึ่งพวกเขาจดจำและร้องเรียกหา “โอ้ พระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ” พ่อที่มีชีวิตจำที่จะไม่มีวันถูกเรียกว่าพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พวกเขาพูดคำพูดที่ว่า “พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ” ด้วยความเคารพอย่างมาก พวกเขาพูดว่าท่านคือผู้ชำระล้างให้ บริสุทธิ์ ผู้จัดความทุกข์ และเป็นผู้ประทานความสุข ในด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าท่านคือผู้จัดความทุกข์ และเป็นผู้ประทานความสุข และอีกด้านหนึ่งเมื่อพวกเขามีความทุกข์ใดๆ หรือเมื่อลูกของพวกเขาตาย พวกเขา ก็พูดว่าพระเจ้าให้ความสุขและความทุกข์ พระเจ้าทำอะไร? ท่านได้เอาลูกของเราไป! แล้วพวกเขา ก็ถูกลูกดูหมิ่นพระเจ้า พวกเขาพูดว่าพระเจ้าประทานลูกให้แก่พวกเขา ดังนั้นถ้าท่านจะนำเด็กคนนั้นไป แล้วท่านจะร้องให้ทำไม? เขาได้ไปหาพระเจ้าแล้ว! ไม่มีใครร้องไห้ในยุคทอง พ่ออธิบายว่า: ไม่จำเป็น ต้องร้องไห้ ดวงวิญญาณนั้นต้องไปและเล่นบทบาทของเขาตามบัญญัติกรรมของเขา เป็นเพราะไม่มีความรู้ ใดเลย มนุษย์จึงร้องไห้อย่างมาก! บางคนแม้กระทั่งเป็นบ้าคลั่ง ที่นี้พ่ออธิบาย: หากแม่ของลูกตาย, ให้ ท่านฮาล่า! ถึงแม้ว่าพ่อของลูกจะตาย, ก็ท่านฮาล่า! ให้กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ของฉันคือ พ่อที่ไร้ชีวิตจำกัดผู้เดียวและไม่มีใครอื่น ลูกๆ ควรมีความสุขเช่นนั้น ลูกต้องเคยได้ยินเรื่องราวของราชาที่ เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ไม่มีเรื่องของความทุกข์ในยุคทองและไม่มีความตายก่อนวัยอันควรใดๆ ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังเอาชนะความตาย พ่อฉันแม้กระทั่งถูกเรียกว่าความตายที่ยิ่งใหญ่ ท่านคือความตายเหนือ ความตายทั้งหมด ลูกต้องเอาชนะความตาย นั่นคือความตายจะไม่มีวันมาถึงใครที่นั่น ความตายไม่ สามารถมาถึงดวงวิญญาณหรือร่างกาย ดวงวิญญาณเพียงแต่ละร่างหนึ่งแล้วรับอีกร่างหนึ่ง ที่เรียกกันว่า ‘ความตายได้นำพวกเขาไป’ อย่างไรก็ตาม ไม่มีสิ่งที่เป็นความตายเช่นนั้น ผู้คนเฝ้าแต่ร้องเพลงสรรเสริญ แต่พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญ พ่ออธิบายว่า: กีเลสทั้งห้าเหล่านี้ได้ทำลาย สติปัญญาของลูกไปอย่างสิ้นเชิง ในเวลานี้ ไม่มีใครรู้จักพ่อ เหตุนี้เองจึงเรียกว่าโลกของเด็กกำพร้า พวกเขา ยังคงต่อสู้อย่างบ้าคลั่งและทะเลาะเบาะแว้งกันต่อไป ทั้งโลกนี้คือบ้านของบ๊อบา พ่อทำให้ลูกทุกคนในโลกนี้ บริสุทธิ์จากไมบริสุทธิ์ มีโลกที่บริสุทธิ์ครึ่งวงจรรอย่างแท้จริง มีเพลงที่ร้องว่า: ราชาคือรามและผู้คนเป็น ของราม จะมีการไม่นับถือศาสนาที่นั่นได้อย่างไร? พวกเขาบอกว่าสิงโตและแกะดื่มหญ้าด้วยกันที่นั่น ดังนั้นราวัน ฯลฯ จะมีชีวิตอยู่ที่นั่นได้อย่างไร? พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย ผู้คนจากต่างประเทศก็หัวเราะ เมื่อพวกเขาได้ยินเรื่องราวเหล่านั้น พ่อมาที่นี้และให้ความรู้แก่ลูก โลกนี้ไมบริสุทธิ์ ท่านจะทำให้ผู้ที่ไม่ บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ผ่านการ دلใจหรือ? พวกเขาเรียกหา “โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา!” ดังนั้น ท่านต้องจะมาในบาร์ตอย่างแน่นอน แม้กระทั่งเวลานี้ พ่อพูดว่า: พ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ได้มาเพื่อ ทำให้ลูกกลายเป็นนายของมหาสมุทรแห่งความรู้และทัดเทียมกับพ่อ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่เรียกว่าไวยาส ที่แท้จริง ดังนั้นผู้นี้คือไวยาสเทพและลูกคือลูกๆของท่าน สุขเทพ เวลาลูกกำลังจะกลายเป็นเทพแห่ง ความสุข ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากไวยาส ชีวจารย์ ลูกเป็นลูกของไวยาส อย่างไรก็ตาม เพื่อที่ผู้คนจะไม่สับสน ลูกจึงถูกเรียกว่าลูกของชีวา ชื่อที่แท้จริงของท่านคือชีวา ดวงวิญญาณสามารถเป็น

ที่รู้จักได้ ดวงวิญญาณสูงสุดก็สามารถเป็นที่รู้จักได้เช่นกัน เพียงเท่านั้นเท่านั้นที่มาและแสดงให้ลูกเห็นถึงหนทางที่จะกลับมามีชีวิตจากไม่มีชีวิต พ่อพูดว่า: พ่อเป็นพ่อของลูกดวงวิญญาณ ว่ากันว่าท่านมีรูปเหมือนนิ้วหัวแม่มือ สัญลักษณ์ขนาดใหญ่เช่นนั้นไม่สามารถคงอยู่ที่นั่นได้ (ตรงกลางหน้าผาก) เป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนมาก หมอเองก็พยายามอย่างหนักมากที่จะเห็นดวงวิญญาณ แต่พวกเขาไม่สามารถมองเห็นได้ ดวงวิญญาณสามารถตระหนักรู้ได้ พ่อถามว่า: ขณะนี้ลูกได้ตระหนักรู้ถึงดวงวิญญาณหรือไม่? ดวงวิญญาณที่สูงสุดแสนเล็กน้อยนั้นมีบทบาทที่ไม่ดับสูญบันทึกอยู่ภายในตัวพวกเขา เหมือนกับแผ่นเสียงตอนแรกลูกมีสำนึกที่เป็นร่างและขณะนี้ลูกกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร มันไม่มีที่สิ้นสุด บางคนถามว่าละครนี้เริ่มต้นเมื่อใด อย่างไรก็ตามละครนี้เป็นนิรันดร์ ไม่มีวันลูกทำลาย สิ่งนี้เรียกว่าละครโลกที่ไม่ดับสูญที่ถูกกำหนดไว้แล้ว ขณะนี้ลูกรู้จักโลก เช่นที่เด็ก ๆ ที่ไม่มีการศึกษาได้รับการศึกษา ดังนั้นพ่อกำลังสอนลูก ๆ เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาผ่านร่างกาย นี่คือน้ำสำหรับสติปัญญาที่เป็นหิน สติปัญญาได้รับความเข้าใจ บาบามีรูปภาพที่สร้างขึ้นสำหรับลูก ๆ ภาพเหล่านั้นง่ายมาก มีตรีมูรติ บราห์มา วิษณุ และชางกา เหตุใดบราห์มาจึงได้รับการอ้างถึงว่าเป็นตรีมูรติ? พวกเขาพูดว่า “เทพ เทพ มหาเทพ” พวกเขาได้วางผู้หนึ่งไว้เหนืออีกผู้หนึ่ง แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้นเลย นั่นจะเป็นบราห์มาได้อย่างไร เพราะบราห์มาก็ถูกเรียกว่าเป็นพ่อของปวงประชา (ประชาบิดา) เช่นกัน? บราห์มาจะเป็นเทพในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนได้อย่างไร? บราห์มาพ่อของปวงประชานั้นจะต้องอยู่ที่นั่น สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวถึงในคัมภีร์ พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างนี้และอธิบายแก่ลูกผ่านผู้นี้ พ่อทำให้ผู้นี้เป็นพาหนะของพ่อ พ่อมาในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของผู้นี้ ผู้นี้เองก็ละทิ้งกิเลสทั้งห้าด้วยเช่นกัน ผู้ที่มีการสละละทิ้งนั้นเรียกว่าโยคี ฤๅษี เวลานี้ลูกคือราชฤๅษี ลูกทำสัญญา สันยาสซีเหล่านั้นละทิ้งบ้านและครอบครัวและจากไป ที่นี้สามีและภรรยาอยู่ด้วยกัน ลูกพูดว่าลูกจะไม่มีวันช็อกแฉะในกิเลส สิ่งหลักคือกิเลส ลูกรู้ว่าชีพบาบาคือผู้สร้าง ท่านสร้างสิ่งสร้างใหม่ ท่านเป็นเมล็ด ผู้เป็นสัจจะ ผู้ที่มีชีวิต มหาสมุทรแห่งความสุข และมหาสมุทรแห่งความรู้ เพียงพ่อเท่านั้นที่รู้ว่าท่านทำงานของการสร้าง บำรุงรักษา และการทำลายอย่างไร มนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ เวลานี้ลูก ๆ รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแล้ว และดังนั้นลูกจึงสามารถอธิบายให้แก่ทุกคนได้ อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. แต่ละดวงวิญญาณมีปัญชีกรรมของตนเอง ดังนั้นเมื่อดวงวิญญาณออกจากร่างของเขา ลูกต้องไม่ร้องไห้ กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นอย่างแท้จริง ควรคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเป็นของพ่อที่ไร้ขีดจำกัดเดียวและไม่เป็นของใครอื่น

2. สละละทิ้งกิเลสทั้งห้าที่ทำลายสติปัญญาของลูก กลายเป็นเทพแห่งความสุขและทำให้ทุกคนมีความสุข ห้ามสร้างความทุกข์ให้แก่ใคร

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่สูงสุดที่ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยสูงสุดและดูแลให้อยู่เส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยสูงสุดเสมอ
ลูกที่อยู่ในเส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยอยู่เสมอด้วยการคิดว่าตนเองเป็นสีดำที่แท้จริงของรามนั่นคือผู้ที่ดูแลสิ่งนี้จะอยู่อย่างมีความระมัดระวังและร่าเริงแจ่มใสโดยอัตโนมัติ
ตั้งแต่เข้าจรดคำเก็บความรู้ที่ชัดเจนเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยเหล่านี้ไว้ในสติปัญญาของลูกที่ลูกได้รับให้ปฏิบัติตามตั้งแต่ เข้าจรดคำ พิจารณาตนเองว่าเป็นสีดำที่แท้จริงและ

อยู่ในเส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยและลูกจะได้รับการกล่าวหาว่าเป็นบุคคลสูงสุดที่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยสูงสุด

คติพจน์: เลิกเข้าไปสู่งานรับใช้แบบสุดขีดหรือสุดโต่ง จงรักษาความสมดุลของงานรับใช้และความเพียรพยายามของตัวเอง

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: จบสิ้นเมล็ดของความไม่บริสุทธิ์และกลับมาสะอาด(บริสุทธิ์)สมบูรณ์

ความบริสุทธิ์สมบูรณ์หมายถึงไม่มีกิเลสใดๆแม้กระทั่งในความคิดของลูก ในการได้รับความรู้ของลูกคุณธรรม และพลังเหล่านี้ทั้งหมด มงกุฎแห่งแสงของลูกกลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมเสมอ และการบรรลุผลทั้งหมดควรปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนอย่างสม่ำเสมอ มีประสบการณ์ว่าตัวลูกเองเป็นแสงและอยู่ในรูปของสำนึกเป็นดวงวิญญาณของลูกอย่างสม่ำเสมอ มีประสบการณ์ว่าตัวลูกเองเป็นแสงเมื่อทำทุกสิ่ง

คำพูดอันล้ำค่าของมาเตซาวารีจิ

ธาตุแห่งแสงที่คงอยู่ตลอดไปคือ Silent Lodge (ที่พำนักที่เงียบสงบ) และโลกที่ไม่มีตัวตนคือสนามเด็กเล่น

ที่อยู่อาศัยของดวงวิญญาณคือธาตุแห่งแสงที่คงอยู่ตลอดไปอันยิ่งใหญ่ที่พวกเขาเป็นอิสระจากร่างกายที่เล่นบทบาทใด ๆ นั่นคือดวงวิญญาณอยู่ในสภาพที่เหนือความทุกข์และความสุขซึ่งเรียกอีกอย่างว่า Silence Lodge สถานที่ที่ดวงวิญญาณแสดงบทบาทของพวกเขาร่างกายของพวกเขาคือสนามเด็กเล่นนั่นคือโลกที่มีตัวตน ดังนั้นจึงมีสองโลกหลัก: หนึ่งคือโลกที่ปราศจากตัวตนและอีกโลกหนึ่งคือโลกที่มีตัวตน ผู้คนในโลกพูดเพียงเพื่อสิ่งที่ต้องการจะพูดว่า เพียงแค่ให้ได้พูดว่า: พระเจ้าคือผู้สร้าง ผู้บำรุงรักษา ผู้ทำลาย ผู้ที่คำจุนเรา ผู้ฆ่าเรา ผู้เผาเรา ดังนั้นท่านจึงเป็นผู้ให้ความสุขและความทุกข์แก่เรา เมื่อใครบางคนได้รับความทุกข์ เขาพูดว่า: โอ้พระเจ้า อาหารของท่านนั้นหวาน (ทุกสิ่งที่พระเจ้าประทานอาหารให้ท่านหวาน) แต่นั่นเป็นความรู้ที่ไม่ถูกต้องเพราะนั่นไม่ใช่หน้าที่ของพระเจ้า พระเจ้าไม่ใช่ทั้งผู้จัดความทุกข์หรือผู้ประทานความทุกข์ การเกิด การตาย การสัมผัสประสบการณ์ของความทุกข์และความสุข ทั้งหมดนี้อยู่ในชั้นสสารของมนุษย์ พ่อแม่ของเราเป็นผู้ให้กำเนิดร่างกายแก่เรา และผู้คนก็เข้ามามีความสัมพันธ์ในรูปแบบของพ่อกับลูกตามปวงกรรมของพวกเขา ในท่านองเดียวกัน พ่อทางจิตวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นท่านจะสร้างและรักษาสิ่งสร้างที่ไร้ขีดจำกัดได้อย่างไร? ท่านเป็นผู้สร้างบราห์มา วิษณุ และชางก้าทั้งสามรูปของท่าน และด้วยรูปที่เป็นเทวดานาฟ้าเหล่านี้ ท่านสามารถทำให้การสร้างของโลกที่สูงส่ง การทำลายล้างโลกที่เลวร้ายเช่นปีศาจ และการหล่อเลี้ยงโลกที่สูงส่งเกิดขึ้น การกระทำทั้งสามเหล่านี้ของพระเจ้านั้นไร้ขีดจำกัด แต่ความสุขและความทุกข์ การเกิดและการตาย เกิดขึ้นตามกรรมของแต่ละคน พระเจ้าเป็นผู้ประทานความสุข และท่านไม่ได้ทำให้เกิดความทุกข์ใดๆ แก่ลูกของท่าน อัจชะ